

Inginerii în sprijinul ridicării nivelului cunoștințelor muncitorilor

În ultima vreme, colectivul de muncă de la oțelăria Martin nr. 1 a Combinatului siderurgic din Hunedoara, și-a format o adevărată tradiție în ceea ce privește găsirea unor metode noi pentru organizarea muncii și stimularea întrecerii socialiste. Anul trecut de pildă, a pornit aici întrecerea pentru reducerea prețului de cost pe fiecare tonă de metal, iar acum se desăvârșește acțiunea pentru îmbunătățirea indicilor de utilizare a agregatelor siderurgice.

Drept urmare de la începutul anului și până acum, oțelăria Martin nr.

1 a produs mai mult de 25.000 tone oțel peste plan și a redus prețul de cost în primele 10 luni ale anului cu 19,82 lei pe fiecare tonă de metal. Realizările sînt însemnate dar cerințele producției pun în fața oțelărilor sarcini noi. Dornici să dea mai mult metal patriei, un grup de oțelari au venit cu propunerea să pornească o întrecere organizată pe bază de brigăzi socialiste. Noi inginerii din cadrul oțelăriei nr. 1 am apreciat această acțiune, dar am socotit că pentru susținerea ei trebuie îndeplinite anumite condiții. Deocamdată la oțelărie lucrează

muncitori cu un nivel foarte diferit de cunoștințe generale și profesionale. Organizarea întrecerii pe bază de brigăzi socialiste, cere însă ca majoritatea muncitorilor să aibă un nivel de cunoștințe aproape egal și cât mai ridicat.

Ținînd seama de acest lucru și de faptul că muncitorii și-au exprimat în repetate rânduri dorința de a învăța, noi inginerii am luat inițiativa să ajutăm în mod organizat pe fiecare muncitor să-și ridice nivelul cunoștințelor generale și profesionale. Cum vom realiza acest lucru? În cadrul secției se va organiza săptămînal și pe schimburi un ciclu de lecții și discuții pentru care s-a stabilit deja un program. În cadrul acestui curs se predau lecții de cunoștințe elementare, privind fizica, chimia, geografia, socialismul științific, medicina și problemele de bază ale muncii în oțelărie. Aceste cursuri vor fi însoțite cu o acțiune organizată pentru sprijinirea muncitorilor în mod practic la locul de muncă. Inițiativa noastră are menirea să pregătească unele din condițiile necesare pentru organizarea întrecerii pe bază de brigăzi socialiste. Între timp vom găsi și alte mijloace corespunzătoare pentru îndeplinirea scopului propus. Deocamdată putem spune că la 26 noiembrie va avea loc prima lecție la secția școală.

Ing. M. GRIGORE
șef adjunct al oțelăriei Martin nr. 1
de la Combinatul siderurgic
Hunedoara

Fapte cotidiene

În gara Timișoara, ca-n orice gară mare, înțînăstă același tablou: vagoane manevrate în sus și în jos pe linii cu un scop pe care nu-l deslușești, șicărături de locomotive, jicărături ale întinșitorilor, semne cu lanternele. Totul îi se pare firesc și de nelișit. Noi, călătorii, nici nu bănuim toștă cîă vîoia pulsează sub monotonia aparentă a lucrului mereu același, nici nu știm cîă străduință depun oamenii ce lucrează pe lîngă vagoane. Pentru noi, ei sînt niște anoniimi, anoniimi de... fiecare zi pe care ne-am obișnuit să-i vedem în orice gară.

Să facem așa dar cunoștință cu cîțiva dintre ei. Iată Ion Scunderu, șef de manevră, alergic pe linie jăcînd semne doar de ceferiști înțelese. Mecanicul Mihai Drăgan, pricepe și pornește locomotiva într-acolo. Semnele selului de manevră au fost vîoale și de acurau Dan Bujor care schimbă, cîă ai bate din palme, macazul. Apoi manevrantul Tănase Iacobită ajutat de celloați tovarăși ai lui, compune și descompune trenuri cu precizie și înălțăd. Astea toate se petrec într-o ordine perfectă, după reguli bine știute, sub supravegherea implegăului de mișcare, azi, în post la datorie fiind Nicolae Man.

Și rezultatele acestei activități? Rezultatele fac cinste colectivului de aici. În 1958, media lunară la tranzit fără prelucrare era de 1,22 ore la un vagon. Luna trecută ea a ajuns la 0,69 ore. La încărcarea și descărcarea unui vagon în 1958 se foloseau 16,74 ore. Acum, operațiile acestea se fac în numai 9,85 ore. S-a realizat astfel în stația Timișoara într-un interval relativ scurt o economie de 443.844 lei. Activitatea oamenilor în susul și-n josul liniilor, mișcarea grăbită a vagoanelor, tot furnicatul gării pe care noi îl primim, uneori, indifereți, nu sînt zadarnice. În stația Timișoara s-a depășit considerabil sarcina statică planificată. Aceasta înseamnă un spor de încărcare de 41.704 tone pe același număr de vagoane față de tonajul planificat, înseamnă eliberarea a 2780 de vagoane cărora li se poate da altă destinație.

Anonimul aparent al faptelor cotidiene de aci, ascunde hărnicia și sîrguința cu care acești oameni, feroviarii din Timișoara, își aduc contribuția din plin la tot ceea ce se făurește nou în patria noastră.

VIRGIL LAZĂR
correspondentul „Romîniei libere”
în regiunea Timișoara

Avansează lucrările pe șantierul combinatului de produse lactate

Lucrările de construcție la Combinatul de produse lactate din Capitala se desăvîrșesc într-un ritm susținut. La corpul de fabricație se execută săpătura pentru subsol, s-a început turnarea fundațiilor la aripa din dreapta centrală și s-a turnat o parte din fundațiile stîlpilor. La clădirea atelierelor s-au executat săpăturile și a început zidăria. La cele două puturi de adîncime s-au turnat fundațiile turlelor, iar la unul s-a ridicat și turla.

(Agerpres)

CAPITALA PĂCII

I. SMUKROVICI (U.R.S.S.)

(Fotografie ce va fi expusă în cadrul celui de al doilea Salon internațional de artă fotografică al R. P. Romîne, ce se va deschide în Capitală).

Din exponatele prezentate la pavilionul de mostre

Au intrat în fabricație numeroase produse

• Două tipuri de frigidere, unul de 100, altul de 160 litri • Aparatele radio „Junior” și motoarele de bicicletă • Motoreta de tip „Carpați” în greutate de 55 kg.

Industria constructoare de mașini a început să fabrice numeroase articole din cele prezentate recent la pavilionul de mostre de măruri în vederea punerii lor în vinzare în cursul anului viitor. Astfel s-a trecut la producerea a două tipuri de frigidere: unul a vind o capacitate utilă de 100 litri, iar celălalt de 160 litri.

La întreprinderea R.P. Popular s-a trecut la producerea unor aparate de radio, recepție cu cîă lîștîl îmbunătățite ca aparatul popular „Junior”, atit pentru baterie cit și pentru curent electric. În anul viitor vor apare în comerț și noile aparate cu transistori, aparatul de lux „Enescu”.

Au început să fie produse și motoarele atașabile la biciclete. Un astfel de motor are o putere de 1,5 C.p. și funcționează în doi timpi, capacitatea cilindrilor fiind de 48 c.m.c. Motoreta de tip „Carpați” — un alt produs intrat de asemenea în fabricație — este dotată cu un motor care îi asigură o viteză

pe șosele asfaltate de 45 km/oră. Greutatea proprie a motorei este de circa 55 kg, avînd ca sarcină maximă 250 kg.

În întreprinderile constructoare de mașini se pregătesc de asemenea fabricarea pe scară industrială a numeroase alte articole solicitate din ce în ce mai mult de cumpărătorii, cum sînt jilotele și cuploarele de aragaz de tip îmbunătățit, mașini de cusut, mașini de spălat rufe, aspiratoare de praf, etc.

(Agerpres)

Prima șarje de zinc rafinat

COPSA MICĂ (de la corespondentul nostru) Colectivul uzinel „21 Decembrie” din Copșa Mică, precum și constructorii de pe șantierul acestei întreprinderi au raportat ieri realizarea cu 40 de zile înainte de termen a primei șarje de zinc rafinat la noua secție de rectificare a zincului. Lucrările de construcție pentru această instalație au început în toamna anului trecut după proiectele soșite din Republica Populară Polonă, care ne-a livrat și utilajele necesare.

A 75-a aniversare a corului din Rășinari

SIBIU (De la corespondentul nostru). — Ieri după amiază au început în comuna Rășinari din raionul Sibiu serbările prilejuite de cea de a 75-a aniversare a corului din localitate. De-a lungul a trei sîerturi de veac corul din Rășinari a cunoscut și pus în valoare bogăția tezaurului nostru folcloric.

Cu prilejul aniversării corului s-a deschis în localitate o expoziție de artă populară și artizanat.

Constătuire privind învățămîntul agrozootehnic de masă

ORADEA (de la corespondentul nostru). La sediul statului popular raional Alejd a avut loc ieri o importantă constătuire organizată de către comitetul executiv raional, în cadrul căreia au fost puse în discuție o serie de probleme privind organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă pe perioada de iarnă. Cu această ocazie, lectorii ce vor conduce cursurile de studii și-au împărtășit experiența cîștigată în anii trecuți și au făcut o serie de propuneri în vederea îmbunătățirii în acest an a învățămîntului agrozootehnic.

MONTEVIDEO 21 (Agerpres). — La 20 noiembrie a.c. Francisc Pecuraru ministrul R.P.R. în Argentina, acreditat și în Uruguay a depus scrisorile de acreditare președintelui Republicii Orientale Uruguay, Martin R. Eche-goyen.

Au fost de față doctor Mateo Magarinos de Meilo, ministru ad-interim al Afacerilor Externe, M. Sanchez Mo-

Expoziție romînească de artă plastică la Budapesta

BUDAPESTA 21. — Coresponden-tul Agerpres transmite: Ieri, în Sala artelor s-a deschis Expoziția romînească de artă plastică. La deschiderea expoziției au participat Laszlo Orban, membru al C.C. al P.M.S.U., șef al secției de știință și cultură al P.M.S.U., Gyorgy Aczel, membru al C.C. al P.M.S.U., prim-locuitor al ministrului Culturii al R.P. Ungare,

Primirea ambasadorului R. P. Ungare de către președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R., Chivu Stoica

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, a primit în audiență sîmbătă 21 noiembrie a.c., pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare, Ferenc Keleti, în legătură cu plecarea sa definitivă din Republica Populară Romînă.

Sedințe ale grupurilor de deputați în Marea Adunare Națională

LA IAȘI

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Grupul de deputați în Marea Adunare Națională din regiunea Iași s-a întrunit ieri dimineața într-o sesiune de lucru la sediul popular regional. Informările prezentate cu acest prilej au relevat succesele înregistrate de către oamenii muncii din regiune în direcția trecerii în viață a sarcinilor izvorite din plenara C. C. al P.M.R. din iulie a.c.

În încheierea sesiunii, tov. Dumitru Gheorghiu, a vorbit despre problemele ce se ridică în activitatea obștească în această perioadă, spre a obține un nou avînt în dezvoltarea multilaterală a regiunii.

LA BACĂU

BACĂU (de la corespondentul nostru). — La sediul statului popular regional Bacău a avut loc în cursul zilei de ieri sesiunea de lucru a grupului de deputați în Marea Adunare Națională din cuprinsul regiunii Bacău. Deputații au prezentat informări cu privire la activitatea pe care au desfășurat-o în ultimul timp în circumscripțiile lor electorale. Deputații Vasile Nastase, Nicolae Verghin, Maria Chivu, Dumitru Vasiliu, au vorbit despre succesele dobîndite de muncitorii din întreprinderile republicane și locale.

În încheiere deputatul Ștefan Bobos, președintele comitetului executiv al statului popular regional, a vorbit despre acțiunile ce vor fi întreprinse în regiune în lunile următoare.

LA ORAȘUL STALIN

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Ieri după amiază a avut loc la Orașul Stalin sesiunea grupului de deputați în Marea Adunare Națională din regiunea Stalin. S-au dezbătut o serie de probleme privind o mai bună conducere a economiei locale și gospodărirea orașelor și a satelor. Au luat cuvîntul deputații Filip Gelz, Gh. Stoian, Ioan Forgacs, Ștefan Iagăr, Gh. Barabas, Covacs Martin, care au arătat felul în care s-au preocupat de rezolvarea acestor probleme, făcînd totodată propuneri prețioase pentru activitatea de viitor.

În încheiere, deputatul Mihai Schuster, președintele comitetului executiv al statului popular regional, a vorbit despre acțiunile obștești ce se vor iniția și despre antrenarea maselor în conducerea treburilor obștești.

Roadele unei inițiative

La direcția generală a industriei pie-lării s-au centralizat rezultatele obținute de întreprinderile din sector ca urmare a însușirii și extinderii inițiativei colectivelor uzinel „Ianos Herbak” din Cluj pornită sub lozincă „Să realizăm ceea mai mici consumatori și cea mai bună calitate pe țară”. Astfel au fost economisite 28.160 kg. talpă, 10.043 m² piei țef, 25.000 kg. lămin, 20.230 kg. cauciu și alte materiale. Valoarea economiilor obținute în acest interval de timp pe această cale se ridică la suma de 4.453.000 lei.

Spectacole pentru mineri

ALTIN TEPE (de la corespondentul nostru). — Colectivul secției de estradă a Teatrului de Stat din Constanța a prezentat ieri seara în fața minerilor de la Altin Tepe, în cadrul unui recital, un bogat program de muzică ușoară romînească și sovietică și o serie de numere din diferite spectacole de estradă.

DE PESTE HOTARE

Ministrul R.P.R. în Uruguay și-a prezentat scrisorile de acreditare

rales, secretarul Consiliului Național de Guvern, șeful Secției Militare a președinției și directorul Ceremonialului de stat.

După prezentarea scrisorilor de acreditare a avut loc o discuție cordială cu privire la relațiile dintre cele două țări, precum și la perspectivele lor de dezvoltare.

Punctul pe i

FIRME LUMINOASE
CU SURPRIZE

Cum vă place?

Cum vă place să fie plînea? Caldă sau rece? Mai prăjită sau mai moale? Cu sau fără sare? Do-riți o franzelă, o „impletă” sau o lipie?

Sînt destule centre de piine în Capitală unde îi este dat să auzi asemenea întrebări din partea vinzătorilor. Datorită unor tot mai bune condiții create industriei de panificație (aprovizionare abundentă cu materii prime, mori sistematice, fabrici de piine moderne), cit și dezvoltării rețelei de des-

facere, aprovizionarea magazinelor și centrelor de desfacere cu piine și sortimente de patiserie (chifle, cornuri etc.), în cantități îndestulătoare, nu mai constituie de mult o problemă.

Față de această situație, un supărător contrast îl oferă anumite deficiențe în operațiunile de distribuție a piinii la magazine și cele de desfacere. Deși, conform normelor în vigoare, piinea trebuie distribuită după împlinirea a șase ore de la scoaterea ei din cuptor, sînt cazuri cînd trac mult mai multe ore decît prevăd normele pînă ce piinea ajunge de la fabrică la unitatea de desfacere. Alteleori, nu se respectă graficele de livrare, aducîndu-se piinea fie cu întîrziere, fie egalonorat neratolonal.

Regretabil este faptul că asemenea lipsuri se întîlneau și la unitățile de prezentare „Spicul”. În conșcina de su gestii a magazinului „Spicul” din Calea Griviței 158, deputatul raional S. Olteanu scrie: „Am constatat că aici se aduce în lăzi piine caldă amestecată cu piine rece, ceea ce nu este just pentru acest magazin de prezentare și desfacere. În afară de aceasta, chifle calde nu se găsesc dimineața. Ce pă-rere are oare conducerea întreprinderii „Const. David”?

Critica aceasta este perfect îndreptătită. Întreprinderea furnizoare „Constantin David” neglijează aprovizionarea în bune condiții a acestui magazin-model. Piinea este adusă uneori veche, alte ori în mod neratolonal. La cantități prea mici dimineața, astfel că pînă după amiază — cînd vine grosul cumpărătorilor — ea se învechește. Ne-vîzîndu și propozitile lui greșeli, serviciul de distribuție al acestei fabrici a dat dispoziție gestionarilor ca să nu se vîndă piinea proaspătă pînă ce nu se

MIRCEA SCRIPCA

(Continuare în pag. 3-a)

UN FAPT DE SĂPTĂMINĂ

La polul nord

Geograful meu e un om fîrav și timid, ca un băiețan încă nedat la hordă. Dar serios și tenace în studiu, el poartă globul pămîntesc lîngă inimă și îl desface, la o adică, fel-felii, ca pe un peneu verde. Apoi te măsoră satisfacție din conșcina ochiului și parcă te întreabă: „Îți place?” Așa e pămîntul, băiete. Are dulceață și aromă!”

Geografia — pentru dînsul — e o știință a dragostei de viață și a curiozității. De aceea a rălăat mai toate potocele țării, pe vîi și pe munți, prin dumbrăvi și col-luuri, pipăind cu talpa neastîmpărată pămîntul. Probabil că drumurile acestea l-au răspîlbit cu o bună zestre de umor. Căci timidul meu geograf e și un mucealiș de prim rang. Dar despre asta, poate, altă dată.

Lam întrebat, într-o seară, tamsam, la telefon:

— Ascultă, geograful, ce ai face dacă te-ai afla acum la polul nord?

— Aș diridi de frig...

— Nu zău, te întreb serios...

— Aș umbla cu lumînarea aprinsă, după balene...

— Iar, lîni, însă-te de glume! Spune-mi cîva face acolo, ca om de știință, mă ntelegi? Ce te ar preocupă? Ce ai cerceta?... Dar să nu mai răspunzi în doi peri, că trîntesc receptorul!...

Au intervenit cîteva clipe de tăcere. Glicem că geograful meu părăsese terenul glumei.

Intr-adevăr, replica veni pe un ton schimbat:

— Păi acolo e o perspectivă colosală. S-ar putea deschide un bulă, vîră între continente. Tranzit urias de mărfuri. Schimb de valori. Drum scurt, agalare economii, cîștig de timp, punte nouă între prioare. De altfel, sovieticii desfășoră o vastă activitate în acest scop. Pricepi?

— Pricepi. Îți mulțumesc pentru răspuns.

— Și mă rog de ce îmi mulțumesci? — se miră geograful.

Am așezat lîngă receptorul în jurcă. Și am rămas dator, pînă astăzi, cu explicația.

Foto 1 AGERPRES

Mai mult loc noului

Viața culturală reșiteană nu are nevoie de recomandare. O însemnare găsită recent atestă existența fanfarei muncitorești încă acum un veac cu toate că probabil ea este mult mai veche. Membrii acestei formații transmit din generație în generație dragostea pentru muzică.

Acastă bogată tradiție muzicală, care a se adăuga constituirii în 1972 a primului „cor vocal român” este ilustrată astăzi de un repertoriu de mare virtuozitate cu opere reprezentative ale unor compozitori iluștri.

În anul regimului democrat popular au fost fructificate aici și o seamă de tradiții, au fost create cele mai largi condiții de afirmare și dezvoltare a talentelor în artă. Varietatea și bogăția manifestărilor muzicale, teatrale, literare, expozițiilor plastice și cursurile învățământului artistic, conferințele și simpoziunile, altele forme de afirmare și dezbateri pe largul vast al fenomenului cultural, au atras mil de oameni și muncitori înedat de frumos și de cunoștințe folosite. Aceasta este însăși revoluția culturală în acțiune.

Cu atât mai evidentă apare în lumina acestei creșteri vertiginose a activității culturale — atât sub raportul creației cât și al pătrunderii ei în rândul maselor — necesitatea nu doar a continuării celor mai bune tradiții, ci, îndeosebi, valorificarea lor deplină în perspectiva actualității, crearea unor noi tradiții. Reșita, citadelă a metalurgiei românești, este bine cunoscută prin hărnicia și priceperea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor ei, oameni de E. I. a noastră, patrioți, socialiști, promotori ai noului în tehnică, creatori de produse la nivelul tehnicii mondiale. Acești oameni au astăzi cerințe spirituale superioare, cărora trebuie să le corespundă un avânt necontenit al tuturor ramurilor progresului cultural local. Deși realizările pe tărîm cultural sînt mari, totuși adesea formele noi, inițiativele trec mai greu de pe planul proiectelor pe cel al practicii. Se resimt în acest sens oarecări tendințe conservatoare care sub aparența respectului pentru tradițiile care au dat roade, încetinesc procesul as-

cendent al opere de culturalizare. Pentru că ne-am referit la tradițiile muzicale, este cazul să amintim că la Reșita se discută mult pe tema organizării unei stațiuni muzicale care în acest moment putea să fie în curs de deslășurare. Cu toate acestea, discuțiile continuă și opiniile se confruntă în vreme ce orchestra simfonică de pildă, apare în public, conform tradiției, numai la ocazii festive. O rezolvare operativă s-ar putea obține dacă statul popular orășenesc ar interveni preluând eventual orchestra simfonică și constituind-o într-o formație amatoare a orașului.

Miscarea de amatori, aflată în bună parte sub semnul interesului pentru muzică — interes de altfel laudabil — substituie activității curente a cercurilor dramatice preocupări cu caracter muzical. Genul operetei, aflat la confluența activității dramatice cu cea muzicală, este cel mai cultivat. Aceiași grijă trebuie acordată și spectacolului de teatru propriu-zis.

Lipsa de preocupare pentru împășirea și cunoașterea realizărilor pe tărîm cultural a făcut ca schimbul de creație rodnic între amatori de artă plastică de la Reșita și cei de la Lupeni să rămână o manifestare izolată pentru activitatea amatoriilor reșitești. Extinderea acestor schimburi de experiență artistică cu alte centre muncitorești prin vizite reciproce, prin expoziții, prin deplasări ale formațiilor de amatori, ar constitui un factor stimulator și un prilej de învățăminte.

Deși această stare de lucruri semnalată mai sus nu are un rol preponderent în sectoarele activității culturale-artistice reșitești, ea trebuie îndepărtată pentru a nu constitui o frînă. Cu cât această preocupare va fi mai largă și mai perseverentă, antrenînd atît forurile locale de răspundere cât și activul larg al organizațiilor obștești, cu atît tradițiile bune vor fi valorificate cu mai mult succes, se vor intrinșura în realizări culturale-artistice calitativ superioare. Valoarea numeroaselor manifestări care dau un profil remarcabil vieții spirituale reșitești și existența unui public cultivat ne îndreptățește să credem că noul își va găsi mai mult loc în viața culturală.

Rolul vieții ei

Nu este mult de cînd Silvia Busuioacă, muncitoare la Combinatul metalurgic, a interpretat laolaltă cu alți amatori din cadrul cercului de artă dramatică comedia într-un act „Fata de departe” de E. I. a noastră. Dorința eroinei care a interpretat era una și aceeași: să devină actriță. Astăzi, Silvia Busuioacă este studentă la Institutul de Teatru „I. L. Caragiale” din București. Rolul ei se împlinește, astfel, în viață.

NEGRU ÎN ALB

Pe cînd schimbui trei?

Construcția Casei de cultură continuă cu „succes” de peste 9 ani, timp în care este drept, au fost date în folosință cele mai multe „încăperi” (inclusiv bucătăria) dar a rămas neterminată cea mai importantă dintre ele: sala de spectacole. Aici munca se deslășuie în două schimburi: schimbul de sus și cel de jos. Adică, pe cînd jos continuă finalizarea interiorului sălii, sus se lucrează ornamentele teatruului. O notă deosebită asigură constructorilor de la interpretarea nr. 11 a Trusului regional de construcții Timișoara posibilitatea de a urca și ei sus, pentru ca după formarea ornamentelor să desfășoare tencuiala pentru a introduce în pereți instalațiile necesare. Credem că ar fi timpul ca după atîta vreme să se asigure posibilitatea intrării definitive în sala a celui de-al treilea schimb care, deocamdată, sta pe dinafară: actorii și publicul.

Un for care întîrzie...

Cercul literar „Maxim Gorki” împlineste un deceniu de activitate. Cu acest prilej din bogatul material beletristic realizat de către diferiți autori, din rândul muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, funcționarilor, profesorilor, a fost selecționat sumarul unei cărți literare. Publicarea acestei cărți — care ar constitui o încununare a activității de pînă acum și un stimulent pentru afirmarea unor talente — este sustinută de conducerea Casei de cultură și de comitetul de întreprindere al Combinatului metalurgic precum și de către Filiala Unirii Reșitești din Timișoara. Un lucru în plus: se acordă sprijin operativ inițiativelor de față: comisia de îndrumare a tinerilor talenți din cadrul Unirii Reșitești din București care a-au avut trimisii înalte materiale. Oare comisia de îndrumare înțelege amplitudinea și importanța acestor activități?

CRONICA TEATRALĂ

„Cale lungă” de Alexei Arbuzov

Se spune că amintirile fac bucurie celor viștici. Alexei Arbuzov, în pielea căruia elanul tinereții palpită cu o irezistibilă și molipsitoare tensiune, știe să facă din amintirile generației comsomoliste a anilor 1935 un bun al prezentului. Continuitatea de ideuri, de pasiuni, de satisfacții, devine substanța vitală care unește peste ani și, în cazul de față, chiar dincolo de hotarele Uniunii Sovietice, pe eroii acelei epoci străbătute de patosul construcției socialiste cu spectatori reșitești, oameni ai zilei de azi. Acest înțeles profund și cuprinzător al „cailor lungi” parcurs de poporul sovietic într-un răstimp istoric acut, capătă o prospețime avîntată în spectacolul Teatrului de Stat din Reșita.

Personajul Anton care-și povestește amintirile de pe cînd era secretar de comsomol pe santerul metroului din Moscova, devine în spectacol principalul mesager al unor emoții lipsite de orice nostalgie. Regisorul a înțeles principalul și anume că prin aceeași încercări de a munci mai bine, de a trăi la înălțimea epocii, de a-și făuri o fericire curată, care izvorăște din conștiința dăruirii totale cauzei socialiste, trec și vor mai trece nenumărați oameni în primăvara viștelor lor. De aceea căutările Liliei Bregman care-și află adevăratul drum în viață după luni de muncă eroică în brigada Lioșkai pot interesa pe spectatorul contemporan. De aceea, Lilia Solnișkin, provincialul timid pînă la lasitate care devine sub influența unui colectiv puternic și unit o pildă de spirit de sacrificiu, poate fi un imbold și o perspectivă altor tineri de la noi. De aceea, în sfîrșit, chipul minunat al Lioșkai care acceptă răspunderea educării celor mai indisciplinați brigadieri poate însuși pe toți cei care-și îndreaptă privirile spre acești eroi ai zilei de ieri.

S-ar putea crede că o astfel de piesă în care succesele muncii apar ca rezultat firesc al prefăcărilor spirituale

este ușor de realizat cu interpreți tineri. Reșita de ansamblu a colectivului reșitean pledează și ea în favoarea unei astfel de concluzii. Sînt, într-adevăr, în piesa momente de o expansivitate specifică vârstei (în deosebi balul mascat din actul I) pe care actorii le realizează atît de antrenant și convingător încît cu greu poți afirma că au fost „roluri învățate”. Totuși acest spectacol a trebuit să treacă un examen greu datorită concepției regizorale care sparge cadrul obișnuit al scenei. Eugen Vancea, alînt el însuși la vîrsta îndrăgimilor, a dat curs tentativelor de a-l face pe spectator un participant însușit de idealurile eroilor, reușind să-i transmită nu o morală didactică ci înțelesul sensibil al realității. În consecință, actorii au părăsit culisele urcînd pe scenă direct din sală iar povestitorul a lăsat în spate cortina, discutînd amical cu publicul în acele haine obișnuite în care omul își poate povesti oriunde propria sa viață. Dovedindu-se nu numai exigent dar și extrem de receptiv, publicul reșitean a aprobat procedeul neobișnuit și a pășit împreună cu eroii în căutarea unor dezlegări la marile lor probleme. Era firesc însă ca această participare să ridice la rîndul ei exigențele, interpretelor trebuind să renunțe la tot ceea ce ar fi trădat o atitudine nestabilă. Sinceritatea și naturalitatea au devenit pentru actori ca Lioșkai Stioia (Lilia Bregman) și Sorin Leoa (Anton), Maria Munteanu (Topsis) și Victor Euiores (Samodelin) din simpla atribuție ale jocului scenic coordonate precise pe care au evoluat consecvent personaje cu temperament diferit. Tocmai de aceea, jocul în maniera scenică tradițională a talentatelor actrițe Cornelia Lurașoc-Gheorghiu (Lioșka) precum și rezolvările comice ale lui George Șofei (Solnișkin) s-au resimțit atît de evident, încît unora reușeau să creeze, neintenționat, momente de comedie în dramă (labul nocturn din mină și finalul melodramatic).

Decorurile și costumele tînrului

Realizări — cerințe — proiecte

Pentru talente din rîndul muncitorilor

„Rezultate dintre cele mai bune am realizat cu ajutorul brigăzilor de agitație artistică care, de altfel, au obținut și premiul la ultimul concurs pe țară — ne-a spus tov. Constantin Iordache, responsabil cultural al comitetului de întreprindere al Combinatului metalurgic. Cele cinci brigăzi — de la hăla nouă, controlul tehnic, fabrica de produse refractare, forje și utilaj mecanic — și-au orientat programul pe specificul locului de muncă, interpretînd scenele, monologuri, cîntece etc., chiar în secțiile uzinei. Eficiența practică a acestor manifestări este ilustrată între altele și de următoarele exemple. La fabrica de materiale refractare a fost satirizată într-un scheci alitudinea celor care au lăsat în părăgînire o presă nouă. Critica a ajutat: noua mașină poate fi văzută acum în lucru. Cîntecul „Macara cu zurgălăi”, interpretat de brigada de la hăla nouă a îndreptat pe citiva macaragiste indisciplinate. Un mare interes a trezit și cîntecul electricianului Mihai Drăcea despre locomotivele Diesel-electrice, mîndria reșiteștilor.

O problemă încă deschisă este justa orientare a talentelor de altfel foarte numeroase, care se manifestă în literatură, teatru, muzică, pictură, artă fotografică. Noi am făcut încă prea puțin pentru a ogîndi în chip multilateral viața și preocupările noi, specific oamenilor muncii din marea noastră centru metalurgic. Așa, de pildă, un bun cunosător al artelor plastice cum este tov. Zoltan Feroși, responsabilul cercului de plastică, nu a izbutit, iar noi nu l-am îndrumat îndeajuns, pentru a orienta pe pictorii și sculptorii amatori către temele majore ale actualității.

Pe de altă parte, deși am făcut tentativa de a organiza un cîntec, nu am perseverat. Încercarea nu a reușit datorită faptului că noi am substituit studiului artei cinematogra-

Răspund anchetei noastre asupra problemelor actuale ale vieții cultural-artistice reșitești tovarășii CONSTANTIN IORDACHE (comitetul de întreprindere al Combinatului metalurgic), STELA CROITORU (secția de învățămînt-cultură a comitetului executiv al statului popular orășenesc), C. PIRVULESCU (director al Teatrului de Stat) și WILLIAM ENDREȘ (directorul Casei de cultură). În convorbirile avute, ei au insistat asupra realizărilor dobîndite în ultima vreme, au subliniat cerințele care impun condiții și mai adecvate dezvoltării vieții cultural-artistice reșitești, înfățișîndu-ne totodată și unele proiecte de perspectivă.

Educația copiilor

„Problemele cele mai complexe ni le-a ridicat în această toamnă deschiderea anului școlar — ne-a declarat tov. Stela Croitoru din cadrul secției de învățămînt și cultură al comitetului executiv al statului popular

Ancheta noastră

orășenesc. La noi populația școlară crește masiv de la an la an. Acum, de pildă, sînt pe băncile școlilor cu 400 de elevi mai mult decît în trecut an școlar. Numărul sport de elevi îi vor fi asigurate mare condiții prin darea în folosință zilele acestea, în Lunca Pomostului, a unei noi școli de 7 ani cu 14 săli de clasă iar pînă la sfîrșitul anului a încă 7 săli de clasă. Dificultăți întîmpinăm, însă cu asigurarea materialelor necesare legării de practică a învățămîntului. În acest sens, formele de achiziționare a unor astfel de materiale s-au dovedit a fi necorespunzătoare întocmite de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Între altele preocupări curente avem în vedere extinderea activității Teatrului de Stat prin constituirea unei echipe de estradă și a unui teatru de păpuși”.

Activitate multilaterală

APORTUL FILIALEI A.S.I.T...

Filiala din Reșita o Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor desfășoară o activitate multilaterală, concretizată într-o serie de forme specifice muncii Asociației. Orientată pe două mari planuri — rezolvarea unor probleme curente legate de producția marelui Combinat metalurgic și pregătirea cadrelor tehnice — Filiala A.S.I.T. Reșita se mîndrește cu o seamă de rezultate bune. Opriindu-ne de pildă, la activitatea secțiilor de specialitate (metalurgie, construcție de mașini și energetică-electrotehnică) trebuie să amintim de consfăturile organizate pe diferite teme importante.

Pe planul pregătirii cadrelor s-au inițiat pentru diferite profesii — de

senatori tehnici, mecanici pentru motoare, electricieni-instalatori, strungari și contabilii — cursuri de calificare urmate de peste 300 elevi. Filiala A.S.I.T. Reșita al cărei președinte este tov. ing. Ilie Nisipeanu, prim-locșier al directorului general al Combinatului metalurgic, a pierdut însă din vedere că cursurile de calificare medie, deși de mare însemnătate, nu pot acoperi și cerințele numeroșilor ingineri și tehnicieni reșitești, dîndu-le să-și lărgescă permanent sfera cunoștințelor tehnice și științifice.

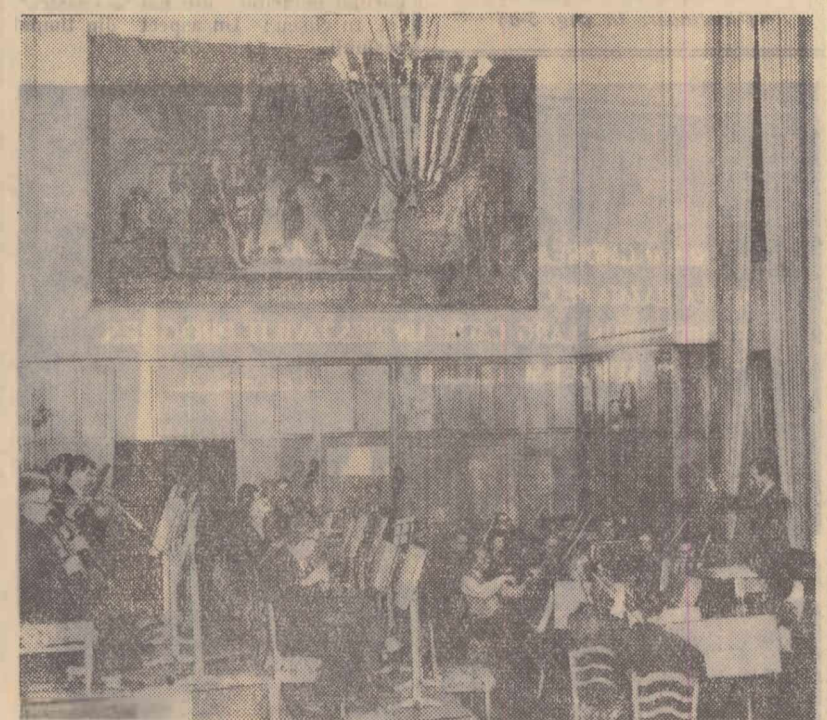
...și AL SUBFILIALEI S.R.S.C.

Zilele trecute în cadrul manifestărilor organizate de subfiliala S.R.S.C. din Reșita, profesorul Ștefanio Păruț a prezentat la Casa de cultură din localitate conferința „Tovărășie, prietenie, dragoste”. O asemenea temă interesantă era firesc să fie urmată de vii discuții purtate de tinerii și tineretele aflate în sală. Nu a luat însă nimeni cuvîntul, deoarece textul conferinței s-a dovedit prea arid, fără exemple concrete căci așa fusese redactat de filiala S.R.S.C. din Timișoara.

Deși cerințele o impun, subfiliala S.R.S.C. nu a trecut încă la redactarea pe plan local a unor conferințe de larg interes pentru locuitorii orașului. În schimb, conferințele trimise de la Timișoara privesc în mare măsură teme desprinsе de necesitățile culturale ale reșiteștilor.

Subfiliala S.R.S.C. Reșita desfășoară în schimb o activitate rodnică în cadrul secțiilor științifice și a celor patru lectorate care se bucură de popularitate în rîndurile cetățenilor.

LA REPETIȚIE

60 de Instrumentiști — o orchestră simfonică și tot atîta oameni ai muncii din Combinatul metalurgic care, în timpul liber, își cultivă talentele, pregătindu-se să împărtășească tovarășilor de muncă minunatele comori ale muzicii.

Despre repertoriul teatral și altele

Despre activitatea Teatrului de Stat ne-a expus pe larg opiniile sale tov. C. Pirvulescu, directorul acestui

instituții. „Pînă în momentul de față, colectivul teatrului a reușit să prezinte în această stagiune 74 de spectacole în fața a aproape 15.000 spectatori. Zilele trecute a avut loc a 5-a premieră a stagiunii. De asemenea s-a făcut un tun început prin sprijinirea cercului dramatic de amatori de la Casa de cultură unde, în regia noastră, Eugen Vancea pune în scenă piesa „Mielul turbat” și prin contacte directe cu muncitorii atît la locul lor de producție cît și în sala teatrului.

Considerăm însă că pentru apropierea de teatru a publicului nostru am făcut prea puțin. În acest sens, nu este suficientă strădania noastră. Ne trebuie cadre bine pregătite, cu dragoste de muncă, întruît colectivul nostru numără în prezent abia 23 de actori. Alcătuirea repertoriului nu pune de asemenea probleme dificile. Sistemul defectuos de difuzare atît a pieselor originale cît și a celor traduse pe care îl practicăm în momentul de față secția de repertoriu din cadrul Direcției teatrelor a Ministerului Învățămîntului și Culturii ne pune în situația de a intra cu mare înțîrziere în posesia unor texte pe care teatrele din București le joacă de multă vreme.

Noi sperăm că în stagiunea viitoare vom putea juca pe lîngă piesele originale ale dramaturgilor noștri și o lucrare a unui autor local. Apropierea aniversării a 200 de ani de la întemeierea Combinatului poate și trebuie să devină un stimulent în creația literară reșitești”.

Ce-i lipsește Casei de cultură

„În cei peste 4 ani de activitate la Casa noastră de cultură s-au dezvoltat numeroase cercuri de preocupări cultural-educative, care au oferit prilejul afirmării unui mare număr de talente în cadrul sîntelor de manifestări publice — ne-a arătat tov. William Endreș, directorul ei. Aș vrea să subliniez că aceste acțiuni reușesc muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, funcționarilor, profesorilor, activiștii pe tărîm obștesc, gospodine, precum și copiii acestor oameni ai muncii.

Afluența de participanți și diversitatea preocupărilor este atît de mare încît în momentul de față noi resimțim lipsa unui mijloc de educație cum este cinematograful. Casa de cultură nu dispune din păcate de un aparat de proiecție. Așteptăm de asemenea ca sala de teatru și încăperile vecine, blocate din cauza lucrărilor de construcție în curs, să ne fie în sfîrșit puse la dispoziție. Ar exista atunci o condiție importantă pentru realizarea unui proiect de prestigiu pentru viața noastră cultural-artistice: instituirea unei stagiuni muzicale complexe cu caracter permanent. Forțe și inițiative există din belșug”.

Scrisoare deschisă către personalități ale vieții noastre muzicale

Dragi tovarăși,

Dorită de a-și îmbogăți activitatea cu manifestări muzicale de un nivel tot mai ridicat, orchestra noastră simfonică adresează această scrisoare personalităților muzicale din țară — dirijori și soliști — invitîndu-i să contribuie prin arta lor, la educarea pe scară și mai mare a culturii artistice a publicului reșitean și la împărtășirea măiestriei interpretative a orchestrelor noastre.

Nu am uitat că maestrul George Georgescu și-a exprimat dorința de a dirija un concert la Reșita, cu orchestra noastră. Îl așteptăm cu plăcere. Dar în același timp, adresăm invitația noastră tovar. Jean Bobescu, Emanuel Elenescu, Mircea Basarab și altor dirijori violonistilor frunțiși Ion Voicu, Ștefan Gheorghiu, Ștefan Ruha Mihai Constantinescu; pianistilor Valentin Gheorghiu, Silvia Șerbescu și Ștefan Halmos, Violonistul Vasile Hanu și violoncelistilor Radu Aldulescu și Vladimir Orlov. Am dori de asemenea, să concerteze cu orchestra noastră soliști vocali ca: Zenaida Palli, Garbis Zorian, Nicolae Herlea, Dan Iordăchescu, Ion Daclan a căror artă interpretativă este binecunoscută în țară și peste hotare. Noi reșitești, care-i prețuim și-i ascultăm de attea ori la radio, l-am primi cu drag în mijlocul nostru. Și nu numai pe ei, ci pe toți acei ce vor răspunde chemării noastre.

În prezent, o formație a orchestrei simfonice împreună cu un colectiv de cîntăreți amatori, pregătesc în limba germană opera „LASATI-VA SA CINTI” de Gheras Dendrino. Am fi bucuroși să-i avem la pînză chiar pe maestrul Dendrino la premiera operei sale.

Nădăjduim dragi tovarăși că veți răspunde cu toții invitației de față, că bucuria de a vă afla în mijlocul nostru este reciprocă. Vi asigurăm că reșiteștii, setosi de frumos, vor ști să aprecieze așa cum se cuvine gestul ca și nobilul mesaj pe care îl poartă arta dumnea voastră.

IOSIF DUDEL (electrician), CAROL LUPESCU (inginer), ION TAMBOR (electrician), SILVER DAMSA (funcționar), WILLIAM TAKAC (maistru), NICOLAE ARCAN (laborant), membri ai orchestrei simfonice a Combinatului Metalurgic Reșita.

Pagină realizată de EUGEN ATANASIU și TUDOR GHEORGHIU

La țintă

După doi ani de tărăgănări, muzeul din Reșita se află acum în fața de... reșefat la statul popular regional Timișoara.

— Unde pot vedea muzeul Reșitei?
— Poftiți, aici, în dosar!

Alfred Zemann, muncitor la fabrica de mașini electrice a C.M.R. a citit în primele zece luni ale anului 65 de cărți. În acest răstimp lăcătusul Robert Schmidt de la fabrica de locomotive a împrumutat de la bibliotecă o singură carte și nici pe aceasta nu a restituit-o.

— Îți trebuie un an să citești o carte?
— Dar cine ți-a spus că o citești?...!

Spectacolul „Cîntarea poezilor” prezentat duminică trecută de cercul literar „Maxim Gorki” pentru cadrele didactice din oraș nu s-a bucurat de ilustrația muzicală prevăzută, deoarece Francisc Opatariu, responsabilul stației de amplificare a C.M.R. nu a acordat sprijinul necesar.

Responsabilul stației de amplificare care își dă concursul...

Desene de GH. CHIRIAC

Notizi DIN **U.R.S.S.**

În clișeu: Fabrica de ciment „V. I. Lenin” din orașul Viora.

